

slancev proti 41 liberalcem. Od teh 41 jih je 19 voljenih od meščanov in tržanov, 12 od graščakov, 6 od kupčijskih zbornic, 3 od kmetov, 1 ima pa virilen glas kot vodja graških visokih šol. Da liberalci pri novih volitvah ne bodo več 41 poslancev skupaj spravili, je več kot gotovo. Po mestih in na kmetih nemško-narodna stranka snopje krađe; sigurno ostanejo jim le sedeži kupčijskih zbornic in morda tudi graščaki, drugodi je vse na tehtnici ali vagi. Koliko bodo spravili krščanski socialisti (antisemiti), in ali bodo katoličani kaj novih sedežev priborili, se danes še nič ne more uganiti.

Mi Slovenci bomo tiste volili, katere nam bo priporočilo »Slovensko društvo«, ker dobro vemo, da nam skušeni rodoljubi, ki to društvo vodijo, ne bodo ponujali slabega moža za poslanca. Mi hočemo poštene in modre, krščanske može za poslance, ki ob enem branijo naše gospodarske koristi in naše narodne slovenske pravice. Graška »Tagespošta« nekaj kvasi, da smo mi Slovenci s svojimi poslanci nezadovoljni, ker so izstopili iz deželne zbornice. To so pa neumne in prazne čenče: če slovenski poslanci v zboru nič ne veljajo, in jim liberalci vsako prošnjo odbijejo, potem je res bolje, da doma ostanejo. Saj bo liberalna glorijska minola; bomo videli, kako se bodo nacionalci in protijudovci obnašali proti Slovincem, saj lahko počakamo! Naši poslanci bodo že sami presodili, kedaj jim bo kazalo, v deželni zbor nazaj stopiti.

Do slovenskih rodoljubov pa se obračamo z nujno prošnjo, naj se pravočasno lotijo volilnega dela ter naj obdelajo politično polje, da nam kaj sadu obrodi. Posebno je to potrebno po mestih in trgih, kjer bi se pri neumornem delu vendar utegnil pridobiti morda eden sedež za Slovence. Več ko jih bo, več bo glas naših poslancev izdal.

Poziv!

Že pred par leti se je bila sprožila misel, naj bi se velezaslužnemu pisatelju slovenskemu, gosp. Davorinu Trstenjaku, vzdala v dokaz iskrene hvaležnosti na rojstni biši v Kraljevcih pri Sv. Jurju ob Ščavnici spominska plošča. Ker pa se je — ne vemo zakaj — odlašala slavnost od leta do leta, poprijel se je s hvalevredno odločnostjo in požrtovalnim navdušenjem bližnji mu rojak gospod dr. Jurtela, odvetnik v Šmarjah, letos znova te ideje ter sklical v to svrhu na dan 2. avgusta t. l. k Sv. Jurju ob Ščavnici posvetovalni shod, katerega so se vkljub slabemu vremenu blagovolili udeležiti zastopniki častite duhovščine in posvetnega razumnštva iz bližnjih okrajev. Po daljšem posvetovanju se je sprejel enoglasno predlog gospoda dr. Jurtela, vzdati vendar, enkrat in sicer dne 6. septembra Davorinu Trstenjaku skromni spominek. V to se je sestavil takoj poseben odbor: načelnikom je bil voljen gospod dr. Jurtela, namestnikom in ob enem denarničarjem č. gosp. J. Kunce, tajnikom stud. jur. gospod Matevž Senčar pri Sv. Jurju ob Ščavnici. Vsi navzoči so obljubili zastaviti vse svoje moči, da se slavnost vrši dostojno nepozabnega nam Davorina. Plošča od sivega marmorja s primernim napisom se je že naročila. V pokritje stroškov je sklenil posvetovalni shod apelovati na blagodušnost hvaležnega naroda, za katerega si je pridobil pokojnik v teku svojega vstrajnega in plodonosnega delovanja nevenljivih zaslug. Odbor se torej obrača tem potom z iskreno prošnjo do vseh rodoljubov, naj blagovolijo nabirati in pošiljati prispevke č. gospodu I. Kunce-tu, župniku pri Sv. Jurju ob Ščavnici. Ker vsopred slavnosti v kratkem objavimo, bodi za zdaj le omenjeno, da je prevzel skrb za petje gospod I. Strelec, nadučitelj pri Sv. Andražu v Slovenskih goricah.

Mogoča vprašanja in želje naj se blagovolijo naznanjati gospodu tajniku.

Odvetnik dr. Jurtela, načelnik; župnik Ivan Kunce, namestnik in denarničar; jurist Matevž Senčar, tajnik.

Cerkvene zadeve.

Z birmovanja v marenberski dekaniji.

(Konec.)

Drugi dan, v petetek so mil. knezoškof počivali od težavnih potov. Zvečer so pa na Remšniku zopet krese žgali, in sicer velikanske. Ravno tako se mi je dozdevalo, kakor da bi gledal velikansko razsvetljeno graščino. In takih velikanskih ognjev so ta večer na kakih 15 krajih žgali. Z možnarji pa so pokali, da je kar odmevalo. Zvonovi pa so milo pevali, ter naznanjali slovesnost prihodnjega dneva. Koncem pa so še štirje gospodje pred farovžem škofu na čast zapeli nekaj lepih slovenskih pesmij.

V soboto, dne 4. julija, bilo je izpraševanje odraslih in sv. birma. V nedeljo, dne 5. julija, bila je sv. birma v Breznem, kjer so sedanji župnik, g. Martin Stolz, veliki oltar dali popolnoma prenoviti. Knezoškof so ob tej priliki oltar blagoslovili. Popoldne pa so se mil. nadpastir napotili na zadnjo postajo birmovanja v marenberski dekaniji, namreč v Št. Ožbald, kjer so jih z enako častjo in slovesnostjo, kakor pri drugih župnijah, vsprejeli. Kar po vsprejemu je bilo izpraševanje otrok v cerkvi, pri katerem so otroci pokazali, da so v krščanskem nauku prav dobro podučeni. Tukaj imajo prelepo navado, da bližnji farani vsaki večer v cerkvi s svojim g. župnikom opravljajo večerno molitev. Ta večer pa se je še posebno veliko ljudij udeležilo večerne pobožnosti. Prišli so tudi knezoškof, ter tako z ljudmi opravili svoje večerne molitve in pa sv. rožni venec molili.

Ko so se drugi dan knezoškof k najsvetejši daritvi pripravljali, je ljudstvo po cerkvi glasno molilo 3 božje čednosti. Ravno tako so ljudje glasno v cerkvi molili pri sv. evangeliju, darovanju, povzdigovanju in pri sv. obhajilu. Po sv. maši pa je veliko pobožnih prejelo presv. Rešnje Telo. Pri izpraševanju odraslih pa se je pokazalo, da so tudi ti v krščanskih resnicah dobro podučeni. V tej fari je upeljanih tudi več bratovščin, med temi tudi toliko hvalevredni III. red. Vse to je knezoškofa močno veselilo. Zato so pridno krščanske farane pohvalili, pa tudi g. župniku so izrekli srčno hvalo.

Tukaj se je zbralo okoli preljubljenega svojega nadpastirja do 18 duhovnikov iz marenberske in sosednjih dekanij. Celo novocerkovska po č. g. Žičkarju in jareninska po č. g. kaplanu Meznariču, bili sta zastopani. Vč. g. dekan marenberski so se milostljivemu knezoškofu pristrčno zahvalili za njihovo trudopolno delovanje v dekaniji, ter jih prosili, da bi čez 6 let zopet v krepkem zdravju obiskali dekanijo, in zakramentu sv. birme milostljivo delili. Na to so pa tudi knezoškof svojo hvalo izrekli vč. g. dekanu, kakor tudi vsem drugim dušnim pastirjem in vsemu vernemu ljudstvu v tej dekaniji.

Prijazno so se še mil. knezoškof z nami duhovniki pogovarjali do 4. ure popoldne, potem pa so zasedli svojo lastno kočijo, katera jim je do tod nasproti prišla, in so se pa državni cesti skoz Selnico in Kamnico domov odpeljali, spremljani od večih duhovnikov. Zvonovi so milo peli, možnarji pokali, ljudstvo pa in duhovniki smo srčne želje k Vsegamogočnemu pošiljali: »Bog ohrani še mnogo, mnogo let za vse dobro gorečega višjega pastirja in pripelji jih čez 6 let zopet zdravih in krepkih v našo dekanijo.«

A. A.

Cerkvene naprave v Črešnicah.

Blagi dobrotniki so leta 1872., 1892. in letos veliko pripomogli, da se je naša župnijska cerkva z novimi rečmi polepšala. Star mož je iz hvaležnosti do Marije, od katere je bil v potrebah pogostoma uslišan, daroval za novo srebrno monštranco. Zgotovljena bo v kratkem od g. Tratnika v Mariboru. Dva moža sta sama od sebe prinesla po 72 gld., da so šolske sestre v Mariboru naredile dve novi banderi; na enem gledamo Marijo in sv. Jožefa, na drugem sv. Henrika, kralja, in sv. Dominika. Delo je prav čedno. Najbolj je bilo treba novega križevega pota. Stari je bil širji kakor dolg, in nekateri dogodki so na podobah naslikani iz Jezusovega življenja, predno je bil od Pilata na smrt obsojen. Vkljub temu so se odpustki dobivali, ker se delijo, ako so križci nad podobami pravi. Pristopili so skoro vsi farmani in nekaj sosedov, da smo zložili za novi križev pot blizu 250 gld. Ukusno lepše podobe je poslal Müller iz Inomosta, in okvire je naredil umetni mojster Ignac Novak iz Slatine, ki stanuje zdaj v Črešnicah. Okviri so iz hrastovega lesa, po romanskem slogu izdelani in z oljem napojeni. Visoki so 1m 55cm. Računal je po krščansko malo. Č. pater Gregor so križev pot na Arihovo nedeljo, dne 19. julija slovesno blagoslovili. — Zopet star mož je dal 100 gld., da se je pridelalo zastarelo nebo, da je preslikanih nekaj podob in 2 stari banderi, cerkev pa je letos globoko v žep posegla, da se orglje preuredi, zid pobeli in nove stopnice pred cerkvijo vložijo. Tudi podgorska kapela je dobila novo lice. Več dobrotnikov je pristopilo, da se je za 8—10 fl. splela nova kita pred veliki oltar. Mladenči in deklice so skrbeli za mlaje in vence. Obilno povrni Bog vsem dobrotnikom, kar so iz dobrega srca darovali k časti božji in ljudem za veselje. Ostanite zvesti v take namene še zanaprej!

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Loka 7 fl. 10 kr., Sv. Ilj v Slov. gor. 17 fl. 57 kr., Sv. Jurij na Ščavnici 22 fl. 80 kr., Dobova 25 fl., Kozje 12 fl., Buče 8 fl. 26 kr., Podsreda 9 fl. 52 kr., Podčetrtek 9 fl., Jarenina 48 fl., Celje 36 fl. 60 kr., Sv. Peter v Sav. dol. 16 fl. 14 kr., Galicija 5 fl., Sv. Jurij na juž. žel. 26 fl. 46 kr., Sv. Štefan pri Žusmu 7 fl., Žusem 3 fl., Slivnica pri Celju 5 fl., Kalobje 1 fl. 50 kr., Sv. Ožbalt pri Dravi 2 fl. 30 kr., Sv. Tomaž 22 fl. 77 kr., Dobrna 10 fl., Fram 2 fl., Cirkovce 13 fl. 50 kr., Sv. Alojzij v Mariboru 6 fl.

Gospodarske stvari.

Razstava grozdja na Bizeljskem iz novih vinogradov za okraj brežiški.

(V času od dne 20. do 28. septembra 1896.)

Od leta 1882. do 1886. je propala naša vinoreja zbog trtne uši, in sicer tako, da nismo skoz leta imeli nikakoršnega vinskega pridelka. In da so naši sodi prazni v kletih trohneli, vendar so brezvestni trgovci točili slavnega Bizeljčana, Pišečana, Sromljana, Sremičarja itd., kakor nekda po onih krajih, koder je prej naše vino slovelo. Velika nevarnost je pretila našim slovečim krajem; kajti v nevarnosti smo bili, da zgubimo dobro ime in one kraje, v katere smo prej vino prodavali. Dokler smo bili brez vina, bili smo mirni. Danes pa nas silijo gospodarske sile, da se postavimo na noge in da oživimo dobro ime naših pokrajin. Pet let je sem, kar so naše gorice na ameriški podlagi ozelenele, uspehi so taki, da ni nikdo od takih niti sanjal. Vsa sredstva smo

uporabili in mi nismo samo naše vinograde na novo zasadili, ampak mi smo vinorejo obče na najvišjo stopinjo spravili. Mi pridelujemo vina, ki so tako dobra in še bolja kakor ona s starih trt in upamo, da se nam bode dokaz popolnoma posrečil.

Dne 28. junija t. l. so se zbrali odborniki najglasovečih vinorejskih občin brežiškega okraja, in sklenilo se je, da se napravi izložba grozdja na Bizeljskem v prostorih tamošnje šole. Na tej razstavi se udeleži v prvi vrsti priprosti kmet (vinorejec) brežiškega okraja. Tu se bode nudila vinskim kupcem prilika, da si na licu mesta pogledajo vinske pridelke, in uverjeni smo, da bode vsaki z uspehi zadovoljen.

Za razstavo se je nalašč Bizeljsko izvolilo, in sicer zato, ker so tam najstarejši in največji nasadi. Izleti v bližnje gorice, ki se bodejo od komiteja razstave priredili, dokazali bodejo naš napredek na polju vinoreje. Vinski trgovci imajo tu najlepšo priliko, stare zveze ponoviti in nove skleniti. Drugi in važnejši povod te razstave je pa dolžnost hvaležnosti do onih krogov, ki so nas v tej silni borbi vsa leta vstrajno podpirali. Država, dežela in štajarska posojilnica so žrtvovali več sto tisoč za prosep nove vinoreje na Štajarskem. Hvaležno moramo priznati, da je skoraj cela svota brežiškemu okraju do sedaj v veliko pomoč prišla. Naša dolžnost je, da damo račun o tem, kako smo te velike podpore porabili. In mislimo, da se to najlože o priliki nameravane izložbe pokaže. Upamo, da bodo naši uspehi merodajne kroge spodbudili, da bodo dali tudi drugim okrajem pomoč, katero je do sedaj naš okraj užival. Pomen današnjih vrst je, merodajne kroge in vse one, ki se za novo kulturo ameriških trt zanimajo, na našo razstavo opozoriti. Natančnejše določbe bodo se pa še pravočasno razglasile.

Odbor razstave grozdja na Bizeljskem,
dne 25. julija 1896.

Sejmovi. Dne 10. avgusta v Lučanah, v Radgoni, Podčetrtku, Brežicah, Slov. Gradcu in Celju. Dne 12. avgusta v Vržeju in pri Sv. Juriju v Slov. gor.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (25letnica mašništva.) V torek, dne 28. jul. je bil pri nas praznik. Bralcem »Slov. Gosp.« je znano, da so ta dan velečastiti gospod dekan Ivan Skuhala obhajali svečano petindvajsetletnico mašništva. Že v ponedeljek, dne 27. julija popoldne se je v Ljutomeru poznalo, da se nekaj posebnega pripravlja. Župnišče in cerkev sta bila okrašena z venci in cveticami, ceste in trgi so bili pa v najlepšem redu. Z večernim vlakom se je pripeljalo precej častitih gospodov duhovnikov, kateri so hoteli v prijaznem Ljutomeru v hiši gospoda dekana praznovati z istim skupaj imeniten praznik. Kakor so v torek raz leco povedali prečastiti gospod stolni župnik Bohinec, je bilo dvanajst duhovnih bratov skupaj, kateri so pred 25 leti prvokrat darovali sveto mašo. Kako naše ljudstvo spoštuje svoje duhovnike, smo videli na predvečer slavnosti. Kmalu po osmi uri zvečer so jele švigati raz šolski holmec raznobojne rakete ter je žarel umetalen bengaličen ogenj. Vmes je strel iz topičev naznanjal važnost dneva. Ob deveti uri so z vrta gosp. J. Vaupotiča odkorakali gasilci evenski, cezanjevski in pristovski ter z gorečimi bakljami in lampijoni korakali z godbo na čelu čez trg do župnišča. Tu so se postavili v polukrog, na kar je »Ljutomersko slovensko pevsko društvo« zapelo dve krasni pesmi na čast domačemu jublantu in njegovim